

Nakazy zabezpieczenia i konfiskaty mienia

W 2016 r. Komisja Europejska zaproponowała nowe rozporządzenie mające na celu udoskonalenie ram prawnych UE dotyczących zabezpieczenia i konfiskaty mienia pochodzącego z działalności przestępczej w sprawach transgranicznych. Obejmuje ono nowe rodzaje nakazów konfiskaty, przyspiesza procedury oraz zapewnia ofiarom prawo do odszkodowania i zwrotu mienia. Głosowanie w Parlamencie Europejskim nad tekstem uzgodnionym w negocjacjach trójstronnych powinno się odbyć w czasie pierwszej sesji plenarnej w październiku.

Kontekst

Konfiskata dochodów z przestępstwa stanowi kluczowy środek walki z przestępczością zorganizowaną. Według szacunków [Europolu](#) z 2016 r. 98,9% zysków pochodzących z działalności przestępczej nie zostało skonfiskowanych i tym samym pozostało w rękach przestępców. Pomimo tego państwa członkowskie w niewielkim stopniu wdrożyły istniejące środki UE w zakresie zabezpieczenia i konfiskaty mienia pochodzącego z działalności przestępczej lub rzadko korzystały z tych środków, co doprowadziło do niewystarczającego odzyskiwania i niedostatecznej ochrony praw ofiar.

Wniosek Komisji Europejskiej

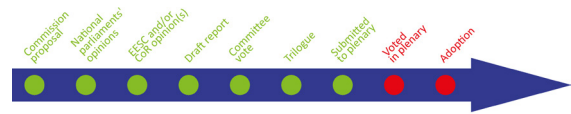
Aby skuteczniej zająć się [problemem](#) przestępców i [terrorystów](#) ukrywających dochody w innych państwach członkowskich, w grudniu 2016 r. Komisja przyjęła pakiet środków w celu wzmocnienia zdolności UE do zwalczania finansowania terroryzmu i przestępczości zorganizowanej. Obejmuje on [wniosek](#) dotyczący rozporządzenia w sprawie wzajemnego uznawania nakazów zabezpieczenia i nakazów konfiskaty w odniesieniu do dochodów z przestępstwa, zgodnie z [wezwaniami](#) Parlamentu Europejskiego do przyjęcia przepisów w tej dziedzinie. Celem proponowanego rozporządzenia jest [uproszczenie](#) istniejących ram prawnych oraz usprawnienie transgranicznego egzekwowania nakazów zabezpieczenia i konfiskaty, przy jednoczesnym zapewnieniu ofiarom praw do odszkodowania i zwrotu mienia. Zastępuje ono dwie istniejące decyzje ramowe jednym bezpośrednio mającym zastosowanie instrumentem. Zatem nakaz wydany przez organy jednego państwa członkowskiego zostanie uznany i wykonany w innym państwie członkowskim, tak jakby był to nakaz krajowy. Standardowe zaświadczenia i krótkie terminy mają na celu poprawę szybkości wykonywania. Zakres rozszerzono również na nowe rodzaje konfiskaty – zgodnie z dyrektywą [2014/42/UE](#), która określa wspólne minimalne zasady dotyczące konfiskaty rozszerzonej i konfiskaty w stosunku do osób trzecich oraz ograniczoną formę konfiskaty bez uprzedniego wyroku skazującego – ale [wykracza](#) on poza tzw. [europ przestępstwa](#) objęte tą dyrektywą, aby uwzględnić wszystkie przestępstwa i inne rodzaje nakazów konfiskaty bez uprzedniego wyroku skazującego wydane w ramach postępowania karnego.

Stanowisko Parlamentu Europejskiego

W dniu 11 stycznia 2018 r. parlamentarna Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (LIBE) przyjęła [sprawozdanie](#) w sprawie wniosku. Z zadowoleniem przyjęła bezprecedensowy wybór rozporządzenia (zamiast dyrektywy) w dziedzinie wzajemnego uznawania w sprawach karnych, zaproponowała usprawnienie procedur uznawania i wykonywania nakazów zabezpieczenia i nakazów konfiskaty, a także nadanie pierwszeństwa prawom ofiar do otrzymania odszkodowania i zwrotu mienia. Główne aspekty sprawozdania to włączenie klauzuli odmowy uznania w oparciu o prawa podstawowe oraz przestrzeganie gwarancji proceduralnych dla „osób, których dotyczy konfiskata”. W czerwcu 2018 r. współprawodawcy osiągnęli porozumienie w sprawie [tekstu rozporządzenia](#) w negocjacjach trójstronnych. Zawiera on obecnie podstawy do nieuznania i niewykonania nakazu w przypadku wyraźnego naruszenia praw podstawowych, na ściśle określonych warunkach, 45-dniowy termin na podjęcie decyzji o uznaniu i wykonaniu nakazu konfiskaty oraz, w przypadku nakazów zabezpieczenia, termin 48 godzin na uznanie i kolejne 48 godzin na wykonanie nakazu zabezpieczenia w

nagłych sprawach, a także przepisy dotyczące praw ofiar. Nowe rozporządzenie, które będzie obowiązywać dwa lata po jego wejściu w życie, nie jest wiążące dla Irlandii ani Danii, do których nadal mają zastosowanie postanowienia decyzji ramowych [2003/577/JHA](#) w sprawie zabezpieczenia mienia i [2006/783/JHA](#) w sprawie nakazów konfiskaty.

Sprawozdanie w pierwszym czytaniu: [2016/0414\(COD\)](#);
Komisja przedmiotowo właściwa: LIBE; Sprawozdawczyni:
Nathalie Griesbeck (ALDE, Francja). Więcej informacji można
znaleźć w [briefingu](#) pt. „Opracowywanie prawa UE”.

Niniejszy dokument został przygotowany z myślą o posłach do Parlamentu Europejskiego i członkach personelu parlamentarnego. Zawiera informacje, które mogą być pomocne w pracach parlamentarnych. Wyłączną odpowiedzialność za jego treść ponoszą autorzy, a wyrażonych w nim opinii nie należy traktować jako oficjalnego stanowiska Parlamentu. Powielanie i tłumaczenie dokumentu do celów niekomercyjnych jest dozwolone, pod warunkiem że podane zostanie źródło, a Parlament Europejski zostanie wcześniej powiadomiony i otrzyma egzemplarz publikacji. © Unia Europejska, 2018.

